

Udenrigsministeriet

Folketingets Europaudvalg

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>

Bilag	Sag/ID Nr.	Enhed	Dato
	2022-11597	JTEU	4. maj 2022

EUU L 193 og L 194 – svar på spørgsmål 3 fra Søren Søndergaard (EL) stillet den 3. maj 2022 til udenrigsministeren.

Spørgsmål

Vil ministeren yde teknisk bistand til at udforme et ændringsforslag med tilhørende bemærkninger, der sikrer, at der indføres krav om kvalificeret flertal i Folketinget ved dansk deltagelse i EU-militære missioner.

Svar

Efter grundlovens § 19, stk. 1, 1. pkt., handler kongen (dvs. regeringen) på rigets vegne i mellemfolkelige anliggender. Regeringen skal imidlertid have Folketingets forudgående samtykke i en række situationer. Det gælder bl.a. for så vidt angår anvendelse af militære magtmidler mod en fremmed stat, bortset fra forsvar mod væbnet angreb på riget eller danske styrker, jf. grundlovens § 19, stk. 2, 1. pkt. Formålet med samtykkekravet er at sikre Folketingets kontrol med anvendelse af militære magtmidler, jf. Jens Peter Christensen m.fl., Dansk Statsret, 3. udg. (2020), side 242.

Det er i grundloven bestemt, at Folketinget kun er beslutningsdygtigt, hvis mindst halvdelen af medlemmerne er til stede og deltager i afstemningen, jf. grundlovens § 50. Der er – med undtagelse af bestemmelsen i grundlovens § 20, stk. 2 – ikke noget krav om, at et flertal eller en bestemt andel af Folketingets medlemmer skal stemme for et forslag, for at det kan vedtages, jf. Jens Peter Christensen m.fl., a.st., side 115.

Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af grundlovens § 48, at Folketinget selv fastsætter sin forretningsorden, der indeholder de nærmere bestemmelser vedrørende forretningsgang og ordens opretholdelse. Der bør således ikke ved lov indføres en ordning, hvorefter der stilles krav om kvalificeret flertal i Folketinget ved dansk deltagelse i

EU-militære missioner. Der kan henvises til Poul Andersen, Dansk Statsforfatningsret (1954), side 308, hvor det anføres, at det er uforeneligt med grundloven, at de i § 48 omhandlede beslutninger tages under behandling som et lovgivningsanliggende.

Med venlig hilsen

Jeppe Kofod